

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1073/2015
16.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.В., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 281. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., адв. М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К 107/14 од 18.07.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 423/15 од 10.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., адв. М.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К 107/14 од 18.07.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 423/15 од 10.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 1К бр. 107/14 од 18.07.2014. године окривљени Д.В. и Р.Р., оглашени су кривим због по једног кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 281. став 2. КЗ, за које су им утврђене казне затвора у трајању од по једне године а затим применом члана 64. став 2, члана 65, члана 66. КЗ и члана 264. и члана 424. ЗКП, изречене условне осуде тако што се утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од три године, од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Истом пресудом према окривљенима је применом одредбе члана 85. КЗ изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности тако што је окривљеном Р.Р. забрањено вршење делатности из области грађевинарства, а окривљеном Д.В. вршење дужности одговорног извођача радова у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања те мере.

Применом члана 258. ЗКП, оштећени је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу док су окривљени обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 83.796,00 динара, а на име

паушала износе од по 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 423/15 од 10.09.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног Д.В., а првостепена пресуда потврђена.

Бранилац окривљеног Д.В., адв. М.Б. поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 423/15 од 10.09.2015. године међутим, из образложења захтева произилази да исти подноси и против пресуде Основног суда у Крушевцу 1К бр. 107/14 од 18.07.2014. године, и то због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи обе нижестепене пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да укине само другостепену одлуку и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Д.В., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., адв. М.Б., је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Д.В., адв. М.Б. наводи општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да исти подноси због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП а по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело.

Према наводима захтева у конкретном случају нису остварена сва законска обележја кривичног дела у питању, тј. недостаје узрочна веза између предузете радње (пропуштања) окривљеног Д.В. и наступеле основне и теже последице. По ставу браниоца окривљеног узрок предметног кривичног дела је само један и испољава се у конкретној радњи, само једног извршиоца, док узрока може бити (безброј), због чега би било какво пропуштање окривљеног Д.В. могло у крајњем случају представљати само услов настанка последице, а не узрок последице, због чега смрт оштећеног сада пок. Ј.Ш., може бити тежа последица у оквиру само једног бића кривичног дела, чији учинилац може бити само један, радња извршења (пропуштање) једна, узрок само један, па с`тога и основна последица из које произилази тежа последица може бити само једна. Како у конкретном случају не постоји узрочна веза између радње пропуштања окривљеног Д.В. и основне и теже последице, то по ставу браниоца не постоји ни кривично дело за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, јер нису остварена

битна обележја кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 281. став 2. КЗ јер се основна последица састоји у конкретној опасности за живот и здравље људи, а тежа у смрти једног или више лица.

Истакнуте наводе у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а из следећих разлога:

Кривично дело непрописно и неправилно извођење грађевинских радова из члана 281. став 1. КЗ чини лице одговорно за пројектовање, руковођење или извођење градње или грађевинских радова, које при извођењу тих радова не поступа по прописима или општепризнатим техничким правилима и тиме изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима, док став 2. истог члана прописује да ће се учинилац, који кривично дело из става 1. члана 281. КЗ учини из нехата, казнити новчаном казном или затвором до три године.

Радња извршења кривичног дела из члана 281. став 2. КЗ чини непоступање по прописима или општепризнатим техничким правилима при извођењу градње или грађевинских радова односно у току градње или извођења грађевинских радова што подразумева и припремање за градњу, односно грађевинске радове. Последица кривичног дела из члана 281. став 1. КЗ је конкретна опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима.

Кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. КЗ прописује да ће се услед дела из члана 278. став 5, члана 279. став 2, члана 280. став 3. и члана 281. став 2. КЗ учинилац казнити затвором од једне до осам година, ако је наступила смрт једног или више лица. Ставом 4. члана 288. КЗ обухваћени су нехатни облици кривичног дела против опште сигурности где се последица састоји у смрти неког лица у односу на коју тежу последицу мора постојати нехат.

Према чињеничном опису датом у изреци правноснажне пресуде Основног суда у Крушевцу 1К бр. 107/14 од 18.07.2014. године, окривљени Д.В. као одговорни извођач радова у предзећу МП „В.М.“ Б., извођача радова на изградњи колектора „Б“ фекалне канализације у Крушевцу, супротно одредбама члана 152. став 7. тачка 3. Закона о планирању и изградњи, није обезбедио сигурност лица која се налазе на градилишту и околини тако што није извршио увид у напред описани начин рада подизвођача радова СГР „Р.“ В. и није забранио радове на ископу и монтажи канализационих цеви, који су били опасни по живот и здравље радника присутних на градилишту, услед чега је, док је сада пок. Ј.Ш. стајао у заштитној конструкцији ... дошло до обрушавања земље у заштитну конструкцију и затрпавања сада пок. Ј.Ш., због чега је код њега наступила смрт као последица удушења ... а све иако је био свестан да се непоступањем по прописима при извођењу грађевинских радова, може изазвати конкретна опасност за живот и тело људи и да услед тога може доћи до смртне последице, али је олако држао да до такве последице неће доћи“.

Дакле, према чињеничном опису окривљени Д.В. је критичном приликом пропуштањем да као одговорни извођач радова на изградњи колектора „Б“ фекалне канализације у Крушевцу, обезбеди сигурност објекта и лица која се налазе на градилишту и околини и изврши увид у начин рада извођача радова СГР „Р.“ поступао супротно прописима и општеприхваћеним техничким правилима при извођењу грађевинских радова и то конкретно одредби члана 152. став 7. тачка 3. Закона о планирању и изградњи, те свестан да не поступа у складу са напред наведеним прописима, изазвао конкретну опасност за живот, односно здравље радника на градилишту а у вези са тим и олако држао да до смртне последице неће доћи иако је на градилишту - на монтажи канализационих цеви радио већи број људи. Опасност за живот људи је постојање стварне и непосредне опасности да услед предузете радње (чињења и нечињења) може наступити смрт једног или више лица.

Према томе, како се у конкретном случају ради о кривичном делу које за тежу последицу има смрт једног лица, а у основном облику је учињено из нехата, то су, у конкретном случају, по налажењу Врховног касационог суда, остварена сва битна обележја кривичног дела - тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 281. став 2. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим и то како објективна обележја која се односе на радњу „пропуштање“ да поступа у складу са одредбама члана 152. став 7. тачка 3. Закона о планирању и изградњи, тако и субјективна обележја која се тичу умишљаја окривљеног јер је био свестан да непоступањем по прописима при извођењу грађевинских радова може изазвати конкретну опасност за живот и тело људи и да услед тога може доћи до смртне последице, али је олако држао да до такве последице неће доћи.

Налазећи да из изнетих разлога побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 490. и 491. став 1. ЗКП исти одбио као неоснован и из изнетих разлога одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.